
tripurasundarIvedapAdastotram

त्रिपुरसुन्दरीवेदपादस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Tripurasundari VedapAdastotram

File name : tripurasundarIvedapAdastotram.itx

Category : devii, dashamahAvidyA, stotra, shankarAchArya, devI

Location : doc_devii

Author : Adi Shankaracharya

Transliterated by : P R Ramamurthy

Proofread by : P R Ramamurthy

Source : (GL
<a href="https://archive.org/stream/CompleteWorksOfSriSankaracharyaIn20Volumes1910Edition/WorksOfSri
Stotras1 page/n177/mode/2up">CompleteWorks)

Acknowledge-Permission: lalitaalaalintah <http://stotram.lalitaalaalintah.com>

Latest update : July 8, 2017

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

त्रिपुरसुन्दरीवेदपादस्तोत्रम्

वेदपादस्तवं वक्ष्ये देव्याः प्रियशिकीर्षया ।
यथामति मतिं देवस्तन्नो दन्तिः प्रयोदयात् ॥ १ ॥

अकिञ्चित्करकर्मभ्यः प्रत्याहृत्य कृपावशात् ।
सुब्रह्मण्यः स्तुतावस्थां तन्नः षण्मुभः प्रयोदयात् ॥ २ ॥

अकारादिक्षकारान्तवर्णावयवशालिनी ।
वीणापुस्तकलस्ताऽव्यात् प्रणो देवी सरस्वती ॥ ३ ॥

या वर्णपदवाङ्मयार्थगद्यपद्यस्वरूपिणी ।
वायि नर्तयतु क्षिप्रं मेधां देवी सरस्वती ॥ ४ ॥

उपास्यमाना विप्रेन्द्रैः सन्ध्यासु य तिसृष्वपि ।
सद्यः प्रसीद मे मातः सन्ध्याविद्यै सरस्वती ॥ ५ ॥

मन्दा निन्दालोपुपाऽलं स्वभावात्
अेतस्तोत्रं पूर्यते किं भयेति ।
मा ते भीतिर्दं मते त्वादृशानाम्
अेषा नेत्री राघसा सूनृतानाम् ॥ ६ ॥

तरङ्गभृकुटीकोटिभङ्ग्या तर्जयते जराम् ।
सुधामयाय शुभाय सिन्धूनां पतये नमः ॥ ७ ॥

तस्य मध्ये मणिद्वीपः कल्पकारामभूषितः ।
अस्तु मे ललितावासः स्वस्तिदा अमयङ्कुरः ॥ ८ ॥

कदम्बमञ्जरीनिर्घन्तारुणीपारणोन्मटैः ।
द्विरेकैर्वर्णनीयाय वनानां पतये नमः ॥ ९ ॥

तत्र वप्रावलीलीलागगनोल्बङ्घिगोपुरम् ।
मातः कौतूहलं दधात्सुहार्थं नगरं तव ॥ १० ॥

मकरन्दजरीमज्जन्मिलिन्दकुलसङ्कुलाम् ।
महापद्माटवीं वन्दे यशसा सम्परीवृताम् ॥ ११ ॥

तत्रैव चिन्तामणिघोरणोऽर्थिभिर्-
विनिर्मितं रोपितरत्नशृङ्गम् ।
भजे भवानी भवनावतंसम्
आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ १२ ॥

मुनिभिः स्वात्मलाभाय यथ्यङ्कं लृष्टिं सेव्यते ।
तत्र पश्यामि भुध्या तदक्षरे परमे व्योमन् ॥ १३ ॥

पञ्चब्रह्ममयो मञ्चस्तत्र यो बिन्दुमध्यगः ।
तव कामेशि वासोऽयमायुष्मन्तं करोतु माम् ॥ १४ ॥

नानारत्नगुलुच्छालीकान्तिकिम्भीलितोदरम् ।
विमृशामि वितानं तेऽतिश्लक्ष्णमतिलोमशम् ॥ १५ ॥

पर्यङ्कतल्पोपरि दर्शनीयं
सभाण्यापाङ्कुशपाशापाणिम् ।
अशेषभूषारमणीयमीडे
त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तम् ॥ १६ ॥

जटारुणं चन्द्रकलाललामम्
उद्वेललावण्यकलाभिरामम् ।
कामेश्वरं कामशरासनाङ्गुं
समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात् ॥ १७ ॥

तत्र कामेशवामाङ्गे भेलन्तीमलिकुन्तलाम् ।
सख्यिदानन्दलडरीं मडालक्ष्मीमुपास्महे ॥ १८ ॥

यारुगोरोयनापङ्कुजम्भालितधनस्तनीम् ।
नमामि त्वामहं लोकातरं पद्ममालिनीम् ॥ १९ ॥

शिवे नमन्निर्जरकुञ्जरासुर-
प्रतोलिकामौलिमरीचिवीचिभिः ।
छदं तव क्षालनजातसौभगं
थरणं नो लोके सुधितां दधातु ॥ २० ॥

कल्पस्याद्यौ कारणेशानपि त्रीन्

स्रष्टुं देवि त्रीन्गुणानादधानाम् ।
सेवे नित्यं श्रेयसे भूयसे त्वा-
मजामेकां लोडितशुक्लकृष्णाम् ॥ २१ ॥

केशोद्भूतैरद्भुतामोदपूरै-
राशावृन्दं सान्द्रमापूरयन्तीम् ।
त्वामानम्य त्वत्प्रसादात्स्वयम्भू-
रस्मान्मायी सृजते विश्वमेतत् ॥ २२ ॥

अर्धोन्मीलधौवनोद्गामदर्पां
दिव्याकल्पैरर्पयन्तीं मयूपान् ।
देवि ध्यात्वा त्वां पुरा डैटभारि-
र्विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः ॥ २३ ॥

कल्लारश्रीमञ्जरीपुञ्जरीतिं
धिक्कुर्वन्तीमम्भ ते पाटलिम्ना ।
मूर्तिं ध्यात्वा शाश्वतीं भूतिमाय-
न्निन्द्रो राजा जगतो य ष्ठशे ॥ २४ ॥

देवतान्तरमन्त्रौघजपश्रीकृलभूतया ।
जापकस्तव देव्यन्ते विधया विन्दतेऽमृतम् ॥ २५ ॥

पुंस्कोडिलकलकवाण्डोमवालापशालिनि ।
भद्राणि कुरु मे मातर्दृष्टितानि परासुव ॥ २६ ॥

अन्तेवासिन्नस्ति येत्ते मुमुक्षा
वक्ष्ये युक्तिं मुक्तसर्वेषणससन् ।
सद्भ्यः साक्षात् सुन्दरीं झामिदृपां
श्रद्धाभक्तिज्ञानयोगादवेडि ॥ २७ ॥

षोढान्यासादितेवैश्च सेविता यङ्मध्यगा ।
कामेशमलिषी भूयः षोडशी शर्म यच्छतु ॥ २८ ॥

शान्तो दान्तो देशिकेन्द्रं प्रणम्य
तस्यादेशात्तारकं मन्त्रतत्त्वम् ।
जानीते येदम्भ धन्यः समानं
नातः परं वेदितव्यं डि डिञ्चित् ॥ २९ ॥

त्वमेव कारणं कार्यं छिद्या ज्ञानं त्वमेव य ।
त्वामभ्य न विना डिञ्च्यत् त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ ३० ॥

परागमद्रीन्द्रसुते तवाङ्घ्रि-
सरोजयोरम्ब दधामि भूर्ध्रा ।
अलङ्कृतं वेद(दिव)वधूशिरोभि-
र्यतो जातो भुवनानि विश्वा ॥ ३१ ॥

दृष्टान् दैत्यान् उन्तुकाभां मडर्षीन्
शिष्टानन्यान् पातुकाभां कराब्जैः ।
अष्टाभिस्त्वां सायुधैर्भासमानां
दुर्गा देवीं शरणमडं प्रपद्ये ॥ ३२ ॥

देवि सर्वानवद्याङ्गीं त्वामनादृत्य ये छिद्याः ।
कुर्वन्ति निष्कृतास्तेषामद्गुधा षव धेनवः ॥ ३३ ॥

नाडं मन्ये दैवतं मान्यमन्य-
त्वत्पादाब्जादम्बिके कुम्भजाधाः ।
ये ध्यातारो भक्तिसंशुद्धयित्ताः
पराभृतात् परिमुच्यन्ति सर्वे ॥ ३४ ॥

कुर्वाणोऽपि दुरारम्भां स्तव नामानि शाम्भवि ।
प्रजपन्नेति मायान्तमतिमृत्युं तराम्यडम् ॥ ३५ ॥

कल्याणि त्वं कुन्दलासप्रकाशै-
रन्तर्ध्वान्तं नाशयन्ती क्षणेन ।
उन्तास्माकं ध्यायतां त्वत्पादाब्ज-
मुच्यतिष्ठ मडते सौभगाय ॥ ३६ ॥

तितीर्षया भवाम्भोधेर्दयग्रीवाद्यः पुरा ।
अप्रमत्ता भवत्यूजा सुविद्वांसो वितेनिरे ॥ ३७ ॥

मद्गंश्या ये दुराचारा ये य सन्मार्गगामिनः ।
भवत्याः कृपया सर्वे सुवर्धन्तु यजमानाः ॥ ३८ ॥

श्रीयङ्कस्थां शाश्वतैश्चर्यदात्रीं
पौण्ड्रं चापं पुष्पबाणान्दधानाम् ।
अन्धूकाभां भावयामि त्रिनेत्रां

तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीम् ॥ ३९ ॥

भवानि तव पादाब्जनिर्घोषनपवित्रिताः

भवामयप्रशान्त्यै त्वामपो यायामि भेषजम् ॥ ४० ॥

सिदानन्दसुधाभोघेस्तवानन्दलवोऽस्ति यः

कारणेशैस्त्रिभिस्साकं तद्विश्वमुपज्जवति ॥ ४१ ॥

नो वा यागैर्नैव पूर्तादिदृष्ट्यै-

र्नो वा जप्यैर्नो मण्डूभिस्तपोभिः ।

नो वा योगैः क्लेशकृद्भिः सुमेधा

नियाय्येमां शान्तिमत्यन्तमेति ॥ ४२ ॥

प्रातः पाळि मडाविद्यै मध्याह्ने तु मूडप्रिये ।

सायं पाळि जगद्धन्यै पुनर्नः पाळि विश्वतः ॥ ४३ ॥

अन्धूकाभैर्भानुभिर्भासयन्ती

विश्वं शश्वत्तुङ्गपीनस्तनार्धा ।

लावण्याब्धेः सुन्दरि त्वं प्रसादा-

दायुः प्रशं रयिमस्मासु धेळि ॥ ४४ ॥

कर्णाकर्णय मे तत्त्वं या सिच्छक्तिरितीर्यते ।

त्रिर्वदामि मुमुक्षुणां सा काष्ठा सा परगतिः ॥ ४५ ॥

वाग्देवीति त्वां वदन्त्यम्भ केचि-

ल्लक्ष्मीर्गौरीत्येवमन्ये वदन्ति ।

शश्वन्मातः प्रत्यगद्वैतरूपां

शंसन्ति केचिन्निविद्यो जनाः ॥ ४६ ॥

ललितेति सुधापूरमाधुरीयोरमम्बिके ।

तव नामास्ति यत्तेन जिह्वा मे मधुमत्तमा ॥ ४७ ॥

ये सम्पन्नाः साधनैस्तैश्चतुर्भिः

शुश्रूषाभिर्दृशिकं प्रीणयन्ति ।

सम्यग्विद्वाग्शुद्धसत्त्वान्तराणां

तेषामेवैतां अरुमविधां वदेत ॥ ४८ ॥

अभियारादिभिः कृत्यां यः प्रेरयति मय्युमे ।

तव दुङ्कारसन्नस्ता प्रत्यकर्तारमृच्छतु ॥ ४९ ॥

जगत्पवित्रि मामिकामपडराशु दुर्जराम् ।
प्रसीद मे दया धुने प्रशस्तिमम्भ नस्कृधि ॥ ५० ॥
कदम्बारुणमम्भाया रुपं चिन्तय चित्त मे ।
मुञ्च पापीयसीं निष्ठां मा गृधः कस्य स्विक्रुनम् ॥ ५१ ॥
भएडभएडनलीलायां रक्तयन्त्रनपङ्किलः ।
अङ्कुशस्तव तं उन्त्याद्यश्च नो द्विषते जनः ॥ ५२ ॥
रे रे चित्त त्वं वृथा शोकसिन्धौ
मज्जस्यन्तर्वच्युपायं विमुक्त्यै ।
देष्याः पादौ पूजयैकाक्षरेण
तत्ते पदं सङ्गलेण ब्रवीम्योम् ॥ ५३ ॥
यञ्चद्वालातपज्योत्स्नाकलामएडलशालिने ।
अैक्षवाय नमो मातर्बाहुभ्यां तव धन्यने ॥ ५४ ॥
तामेवाद्यां ब्रह्मविद्यामुपासे
मूर्तेर्वदैः स्तूयमानां भवानीम् ।
उन्त स्वात्मत्वेन यां मुक्तिकामो
मत्वा धीरो लर्षशोकौ जहाति ॥ ५५ ॥
शरणं करवाएयम्भ यरणं तव सुन्दरि ।
शेषे त्वत्पादुकाभ्यां मे नान्यः पन्था अयनाय ॥ ५६ ॥
रत्नश्रैश्चामरैर्दरिणैर्दुःखै-
श्चकेशानीं सर्वदोषयारयन्त्यः ।
योगिन्योऽन्याः शक्तयश्चाणिमाद्या
यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ५७ ॥
दरिद्रं मां विजानीहि सर्वज्ञासि यतः शिवे ।
दूरीकृत्याशु दुरितमथ नो वर्धयारयिम् ॥ ५८ ॥
मलेश्वरि मलामन्त्रकूटत्रयडलेवरे ।
काटिविद्याक्षरश्रेणीमुशन्तस्त्वा उवामले ॥ ५९ ॥
मूलाधारदूर्ध्वमन्तश्चरन्ती
भित्त्वा ग्रन्थीन्मूर्ध्नि निर्यत्सुधाद्राम् ।

पश्यन्तस्त्वां ये य तृप्तिं लभन्ते
 तेषां शान्तिः शाश्वती नेतरेषाम् ॥ ६० ॥
 मण्ड्यं द्रुष्यन्ति ये मातः त्वद्दधानासक्तयेतसे ।
 तानम्भ सायकैरेभिरव भ्रष्टमद्विषो जडि ॥ ६१ ॥
 त्वद्दभक्तानामम्भ शान्तैषणानां
 भ्रष्टमिष्टानां दृष्टिपातेन पूतः ।
 पापीयानभ्यावृतः स्वर्वधूभिः
 शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥ ६२ ॥
 सन्तु विद्या जगत्यस्मिन् संसारभ्रमभेदतवः ।
 भजेऽहं त्वां यथा विद्वान् विद्ययाऽमृतमश्नुते ॥ ६३ ॥
 विद्वन्मुष्यैर्विद्वुमाभं विशाल-
 श्रोणीशिञ्जन्मेषलाडिङ्गिणीकम् ।
 यन्द्रोत्तंसं यिन्मयं वस्तु किञ्चि-
 द्विद्वि त्वमेतन्निहितं गुडायाम् ॥ ६४ ॥
 न विस्मरामि यिन्मूर्तिमिक्षुकोदण्डशालिनीम् ।
 मुनयः सनकप्रेषास्तामाहुः परमां गतिम् ॥ ६५ ॥
 यक्षुःप्रेङ्गुभ्रमकारुण्यधारां
 हंसजयोत्सनापूरुष्यय्यकोराम् ।
 यामाश्लिष्यन्मोदते देवदेवः
 सा नो देवी सुहृत्वा शर्म यच्छतु ॥ ६६ ॥
 मुञ्च्य वञ्चकतां यित्त पामरं यापि दैवतम् ।
 गृडाण पदमम्भाया अतदात्मभनं परम् ॥ ६७ ॥
 का मे भीतिः का क्षतिः किं दुरापं
 कामेशाङ्गोत्तुङ्गपर्यङ्कुसंस्थाम् ।
 तत्त्वातीतामय्युतानन्ददात्रीं
 देवीमहं निरृतिं वन्दमानः ॥ ६८ ॥
 यिन्तामलिमयोत्तंसकान्तिकञ्चुकितानने ।
 ललिते त्वां सकृन्नत्वा न भिभेति कुतश्चन ॥ ६९ ॥
 तारुण्योत्तुङ्गितकुये लावण्योल्लासितेक्षणे ।

तवाज्ञायैव कामाद्या मास्मान्प्रापन्नरातयः ॥ ७० ॥

आकर्णाङ्गुष्ठकामासस्त्रसञ्जातं तापमम्भ मे ।

आयामतु कटाक्षस्ते पर्जन्यो वृष्टिमानिव ॥ ७१ ॥

कुर्वे गर्वेशापयारानपारा-

नद्यप्यम्भ त्वत्पदाब्जं तथापि ।

मन्ये धन्ये देवि विधावलम्भं

मातेव पुत्रं भिभृतास्वेनम् ॥ ७२ ॥

यथोपास्तिक्षतिर्नस्यात्तव यङ्गस्य सुन्दरि ।

कृपया कुरु कल्याणि तथा मे स्वस्तिरायुषि ॥ ७३ ॥

यङ्गं सेवे तावङ्गं सर्वसिद्धयै

श्रीमन्मातः सिद्धयश्चाणिमाधाः ।

नित्या मुद्रा शक्तयश्चाङ्गदेव्यो

यस्मिन्नेवा अधि विश्वे निषेदुः ॥ ७४ ॥

सुकुमारं सुप्ताकारं सुनेत्रं सूक्ष्ममध्यमे ।

सुप्रसन्ना भव शिवे सुमृगीका सरस्वती ॥ ७५ ॥

विद्युद्ग्ल्लीकन्दर्वा कल्पयन्ती

मूर्तिं स्कूर्त्या पङ्कजं धारयन्तीम् ।

ध्यायन् छि त्वां जायते सार्वभौमो

विश्वा आशाः पृतनाः सञ्जयञ्जयन् ॥ ७६ ॥

अविज्ञाय परां शक्तिमात्मभूतां मलेश्वरीम् ।

अहो पतन्ति निरथेषु ये के यात्महनो जनाः ॥ ७७ ॥

सिन्दूरालैस्सुन्दरैरंशुवृन्दैः

लाक्षालक्ष्यां मञ्जयन्तीं जगन्ति ।

उरम्भाम्भ त्वां लृटा लम्भते य-

स्तस्मै विशः स्वयमेवानमन्ते ॥ ७८ ॥

तव तत्त्वं विमृशतां प्रत्यगद्वैतलक्षणम् ।

विद्यानन्दधनादन्यत्रेण नानास्ति किञ्चन ॥ ७९ ॥

कण्ठात्कुण्डलिनीं नीत्वा सडस्त्रारं शिवे तव ।

न पुनर्जायते गर्भे सुमेधा अमृतोक्षितः ॥ ८० ॥

त्वत्पादुकानुसन्धानप्राप्तसर्वात्मतादृशि ।
 पूर्णाडडुतिमत्यस्मिन्न कर्म लिप्यते नरे ॥ ८१ ॥
 तवानुग्रहनिर्भिन्नलृद्यग्रन्धिरद्विजे ।
 स्वात्मत्वेन जगन्मत्वा ततो न विजुगुप्सते ॥ ८२ ॥
 कदा वसुधलोपेते त्रिकोणनवकान्विते ।
 आवाडयामि यङ्के त्वां सूर्याभां श्रियमैश्वरीम् ॥ ८३ ॥
 द्नीमित्येकं तावकं वायकार्णं
 यज्जिह्वात्रे देवि जागर्ति किञ्चित् ।
 को वायं स्यात्कामकामस्त्रिलोक्यां
 सर्वेऽस्मै देवाः बलिमावडन्ति ॥ ८४ ॥
 नाकस्त्रीणां किन्नरीणां नृपाणा-
 ष्याकर्षिं येतसा चिन्तनीयम् ।
 त्वत्पाणिस्थं कुङ्कुमाभं शिवे यं
 द्विभस्तस्मिन्प्रति मुञ्चामि पाशम् ॥ ८५ ॥
 नूनं सिंहासनेश्वर्यास्तवाङ्गां शिरसा वडन् ।
 भयेन पवमानोऽयं सर्वा दृशोऽनुविधावति ॥ ८६ ॥
 त्रिकालाढ्यां त्रिलुलेषां द्विडंसस्वरभूषिताम् ।
 यो जपत्यम्ब ते विधां सोऽक्षरः परमः स्वराट् ॥ ८७ ॥
 दारिधाब्धौ देवि मग्नोऽपि शश्व-
 द्राया याये नाडमम्ब त्वदन्यम् ।
 तस्मादस्मद्गच्छितं पूरयैत-
 दुषा सा नक्ता सुदुधेव धेनुः ॥ ८८ ॥
 यो वा यद्यत्कामनाकृष्टचित्तः
 स्तुत्वोपास्ते देवि ते यङ्कविधाम् ।
 कल्याणानामालयः कालयोगात्
 तं तं लोके जयते तांश्च कामान् ॥ ८९ ॥
 साधकस्सततं कुर्यादिक्यं श्रीयङ्कदेहयोः ।
 तथा देव्यात्मनोरैक्यमेतावदनुशासनम् ॥ ९० ॥

उस्ताम्भोजप्रोल्लसख्यामराभ्यां
श्रीवाणीभ्यां पार्श्वयोर्वीज्यमानाम् ।
श्रीसाम्राज्ञि त्वां सदा लोकयेयं
सदा सद्भिः सेव्यमानां निगूढाम् ॥ ९१ ॥

धृष्टानिष्टप्राप्तिविच्छित्तिहेतुः
स्तोतुं वाचां कुम्भिरित्येव मन्ये ।
त्वद्रूपं हि स्वानुभूत्यैकवेद्यं
न यक्षुषा गृह्यते नापि वाचा ॥ ९२ ॥

उरस्वरैश्चतुर्वर्गप्रदं मन्त्रं सभिन्दुकम् ।
देव्या जपत विप्रेन्द्रा अन्या वायो विमुञ्चथ ॥ ९३ ॥

यस्ते राकायन्द्रभिम्बासनस्थां
पीयूषाब्धिं कल्पयन्तीं मयूषैः ।
मूर्तिं भङ्ग्या ध्यायते हृत्सरोजे
न तस्य रोगो न जरा न मृत्युः ॥ ९४ ॥

तुभ्यं मातर्योऽञ्जलिं मूर्ध्नि धत्ते
मौलिश्रेण्या भूभुजस्तं नमन्ति ।
यः स्तौति त्वामम्ब चिद्भ्रल्लिवाया
तं धीरासः कवय उन्नयन्ति ॥ ९५ ॥

वैशिञ्चोद्यैर्विष्णुर्द्रेन्द्रवृष्टैः
दुर्गाकालीभैरवीशक्तिसंज्ञैः ।
यत्रे(न्ने)शि त्वं वर्तते(से) स्तूयमाना
न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकम् ॥ ९६ ॥

भूत्यै भवानि त्वां वन्दे सुराः शतमभाद्यः ।
त्वामानम्य समृद्धाः स्युराथो धामानि द्विव्यानि ॥ ९७ ॥

पुष्पवद्भुल्लताटङ्कुं प्रातरादित्यपाटलाम् ।
यस्त्वामन्तः स्मरत्यम्ब तस्य देवा असन्वशे ॥ ९८ ॥

वश्ये विद्रुमसङ्काशां विद्यायां विशदप्रभाम् ।
त्वामम्ब भावयेद्भूत्यै सुवर्णां डेममालिनीम् ॥ ९९ ॥

वामाङ्गस्थाभीशितुर्दीप्यमानां

भूषावृन्दैरिन्दुरेभावतंसाम् ।

यस्त्वां पश्यन् सततं नैव तृप्तः

तस्मै च देवि वषडस्तु तुभ्यम् ॥ १०० ॥

नवनीपवनीवासलालसोत्तममानसे ।

शृङ्गारदेवते मातः श्रियं वासय मे कुले ॥ १०१ ॥

भक्त्याभक्त्या वापि पद्यावसान-

श्रुत्या स्तुत्या यैतया स्तौति यस्त्वाम् ।

तस्य क्षिप्रं त्वत्प्रसादेन मातः

सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः ॥ १०२ ॥

भालिशेन मया प्रोक्तमपि वात्सल्यशालिनोः ।

आनन्दमादिदम्पत्योरिमा वर्धन्तु वाङ्गिरः ॥ १०३ ॥

माधुरीसौरभावासयापसायकधारिणीम् ।

देवीं ध्यायन् पठेदेतत्सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १०४ ॥

स्तोत्रमेतत्प्रजपतस्तव त्रिपुरसुन्दरि ।

अनुद्धीक्ष्य भयाद्दूरं मृत्युर्धावति पञ्चमः ॥ १०५ ॥

यः पठति स्तुतिमेतां विधावन्तं तमम्भ धनवन्तम् ।

कुरु देवि यशस्वन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु ॥ १०६ ॥

ये शृण्वन्ति स्तुतिमिमां तव देव्यनसूयकाः ।

तेभ्यो देहि श्रियं विद्यामुद्गर्यं उत्तनूबलम् ॥ १०७ ॥

त्वामेवाहं स्तौमि नित्यं प्रणौमि

श्रीविद्येशां वच्मि सञ्चिन्तयामि ।

अध्यास्ते या विश्वमाता विराजो

हृत्पुण्डरीकं विरजं विशुद्धम् ॥ १०८ ॥

शङ्करेण रचितं स्तवोत्तमं

यः पठेज्जगति भक्तिमात्ररः ।

तस्य सिद्धिरतुवा भवेद्गुणा

सुन्दरी च सततं प्रसीदति ॥ १०९ ॥

यत्रैव यत्रैव मनो मदीयं

तत्रैव तत्रैव तव स्वरूपम् ।

यत्रैव यत्रैव शिरो मदीयं

तत्रैव तत्रैव पदद्वयं ते ॥ ११० ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य

श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ त्रिपुरसुन्दरीवेदपादस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

Encoded and proofread by P. R. Ramamurthy

——
tripurasundarIvedapAdastotram

pdf was typeset on June 29, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

